0.1 Problém tří těles

Naším cílem je nahlédnout, jak se pohybují Slunce, Jupiter a kometa (tělesa 1, 2, 3). Abychom problém zjednodušili na únosnou úroveň, budeme předpokládat, že kometa má hmotnost $m_3 = 0$ a že Jupiter se okolo Slunce pohybuje nerušeně po kružnici (jako v problému dvou těles s excentricitou e = 0). Takovou úlohu nazýváme kruhový omezený problém tří těles. Omezený proto, že kometa nepůsobí gravitací na Jupiter a Slunce, pouze Slunce a Jupiter působí na kometu a na sebe navzájem. Beztak by kometa neměla šanci obíhání Jupitera ovlivnit.

Pro Slunce a pro Jupiter ani nemusíme psát pohybové rovnice, protože jejich řešení známe — v inerciální soustavě s počátkem v hmotném středu jsou to rovnice kružnic:

$$\mathbf{r}_{1} = \left(-a_{\mathrm{J}}\underbrace{\overbrace{m_{1}+m_{2}}^{\bar{\mu}}\cos nt, -a_{\mathrm{J}}\frac{m_{2}}{m_{1}+m_{2}}\sin nt, 0}_{1-\bar{\mu}}\right),$$
$$\mathbf{r}_{2} = \left(-a_{\mathrm{J}}\underbrace{\overbrace{m_{1}}^{1-\bar{\mu}}\cos nt, -a_{\mathrm{J}}\frac{m_{2}}{m_{1}+m_{2}}\sin nt, 0}_{1-\bar{\mu}}\right),$$

kde $a_{\rm J} \doteq 5.2 \,\text{AU}$ je vzdálenost Slunce–Jupiter, $n = \sqrt{\frac{G(m_1+m_2)}{a_{\rm J}^3}} \doteq 0.00145 \,\frac{\text{rad}}{\text{den}}$ jeho střední pohyb (neboli úhlová frekvence vzájemného obíhání) a $\bar{\mu}$ poměr hmotnosti Jupiteru k celkové hmotnosti soustavy.

Pro kometu platí pohybová rovnice (odvozená z Newtonových zákonů):

$$\ddot{\mathbf{r}}_{3} = -\frac{Gm_{1}}{|\mathbf{r}_{3} - \mathbf{r}_{1}|^{3}} (\mathbf{r}_{3} - \mathbf{r}_{1}) - \frac{Gm_{2}}{|\mathbf{r}_{3} - \mathbf{r}_{2}|^{3}} (\mathbf{r}_{3} - \mathbf{r}_{2}).$$
(1)

Bohužel, v těchto třech diferenciálních rovnicích 2. řádu vystupují explicitní funkce času $\mathbf{r}_1(t)$, $\mathbf{r}_2(t)$ a jejich průběh neznáme. Naštěstí se ale můžeme t zbavit...

Obrázek 1: Nákres tří těles v inerciální vztažné soustavě O_{xyz} s počátkem ve hmotném středu a definice vektorů $\mathbf{r}_1, \mathbf{r}_2, \mathbf{r}_3, \mathbf{r}'_1, \mathbf{r}'_2, \mathbf{r}'_3$. Naznačena je též otočená souřadnicová soustava $O'_{x'y'z'}$.

0.1.1 Otáčející se soustava. Coriolisovo a odstředivé zrychlení

Otočíme-li souřadnicovou soustavu okolo os
yzo úhel $\varphi = nt,$ Slunce a Jupiter se v nových čárkovaných souřadnicích nehnou z místa:

$$\mathbf{r}_{1}' = (-\bar{\mu}a_{\rm J}, 0, 0) ,$$

$$\mathbf{r}_{2}' = ((1 - \bar{\mu})a_{\rm J}, 0, 0)$$

Tuto transformaci souřadnic můžeme zapsat maticově jako $\mathbf{r}' = \mathbf{R}_z(\varphi) \mathbf{r}$, respektive $\mathbf{r} = \mathbf{R}_z(-\varphi) \mathbf{r}'$, čili ve složkách:

$$\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \cos nt & -\sin nt & 0 \\ \sin nt & \cos nt & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \times \begin{pmatrix} x' \\ y' \\ z' \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x' \cos nt - y' \sin nt \\ x' \sin nt + y' \cos nt \\ z' \end{pmatrix}.$$
 (2)

Pro dosazení do pohybové rovnice (1) budeme ovšem potřebovat také druhé derivace souřadnic podle času, které teď musíme vypočítat. Nejprve rychlosti:

$$\begin{pmatrix} \dot{x} \\ \dot{y} \\ \dot{z} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \dot{x}' \cos nt - x' n \sin nt - \dot{y}' \sin nt - y' n \cos nt \\ \dot{x}' \sin nt + x' n \cos nt + \dot{y}' \cos nt - y' n \sin nt \\ \dot{z}' \\ \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} (\dot{x}' - ny') \cos nt - (\dot{y}' + nx') \sin nt \\ (\dot{y}' + nx') \cos nt + (\dot{x}' - ny') \sin nt \\ \dot{z}' \\ \end{pmatrix},$$
(3)

poté zrychlení:

$$\begin{pmatrix} \ddot{x} \\ \ddot{y} \\ \ddot{z} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} (\ddot{x}' - n\dot{y}') \cos nt - (\dot{x}' - ny') n \sin nt - (\ddot{y}' + n\dot{x}') \sin nt - (\dot{y}' + nx') n \cos nt \\ (\ddot{y}' + n\dot{x}') \cos nt - (\dot{y}' + nx') n \sin nt + (\ddot{x}' - n\dot{y}') \sin nt + (\dot{x}' - ny') n \cos nt \\ \ddot{z}' \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} (\ddot{x}' - 2n\dot{y}' - n^2x') \cos nt - (\ddot{y}' + 2n\dot{x}' - n^2y') \sin nt \\ (\ddot{y}' + 2n\dot{x}' - n^2y') \cos nt + (\ddot{x}' - 2n\dot{y}' - n^2x') \sin nt \\ \ddot{z}' \end{pmatrix} .$$
(4)

Vidíme, jak se nám zde "z ničeho nic" objevila dvě nová zrychlení: *Coriolisovo* a *odstředivé*; první závisí na rychlosti jako $-2n \times v$ (zde je vektorový součin) a druhé na souřadnicích jako $n^2 \mathbf{r}_{\perp \text{ od osy otáčení}}$ — přesně jak jsme u odstředivé síly zvyklí. Jejich podstatou není nějaké fyzikální působení (jako je třeba gravitace), ale objevují se pouze z důvodu transformace souřadnic do neinerciálního systému. Proto jim ostatně říkáme zrychlení *zdánlivá*.

Dosazení provedeme nejprve pro složku x (vzdálenosti se při otáčení zachovávají, tudíž jsme je ve jmenovatelích napsali rovnou v nových souřadnicích):

$$\begin{aligned} & (\ddot{x}'_3 - 2n\dot{y}'_3 - n^2x'_3)\cos nt - (\ddot{y}'_3 + 2n\dot{x}'_3 - n^2y'_3)\sin nt = \\ & = -\frac{Gm_1}{[(x'_3 + \bar{\mu}a_{\rm J})^2 + y'_3^2 + z'_3^2]^{3/2}} \cdot [(x'_3 + \bar{\mu}a_{\rm J})\cos nt - y'_3\sin nt] - \\ & - \frac{Gm_2}{[(x'_3 - (1 - \bar{\mu})a_{\rm J})^2 + y'_3^2 + z'_3^2]^{3/2}} \cdot [(x'_3 - (1 - \bar{\mu})a_{\rm J})\cos nt - y'_3\sin nt] \,. \end{aligned}$$

Použijeme teď dva triky:

- sdružíme členy s cos nt a členy se sin nt a uvědomíme si, že mají-li rovnice platit pro libovolné t, musejí se rovnat koeficienty u těch sínů a kosínů;
- 2. vynecháme čárky a index 3, abychom se z nich nezbláznili (beztak tam nic jiného než x'_3, y'_3 a z'_3 nevystupuje).

Výsledkem jsou tyto pohybové rovnice pro kometu v korotujícím systému:

$$\ddot{x} - 2n\dot{y} - n^2 x = -G\left[m_1 \frac{x + \bar{\mu}a_{\rm J}}{R_1^3} + m_2 \frac{x - (1 - \bar{\mu})a_{\rm J}}{R_2^3}\right],\tag{5}$$

$$\ddot{y} + 2n\dot{x} - n^2 y = -G\left[\frac{m_1}{R_1^3} + \frac{m_2}{R_2^3}\right]y,$$
(6)

$$\ddot{z} = -G\left[\frac{m_1}{R_1^3} + \frac{m_2}{R_2^3}\right]z\,,\tag{7}$$

kde relativní vzdálenosti jsou:

$$R_1 = \left[(x + \bar{\mu}a_{\rm J})^2 + y^2 + z^2 \right]^{1/2},$$

$$R_2 = \left[(x - (1 - \bar{\mu})a_{\rm J})^2 + y^2 + z^2 \right]^{1/2}$$

a $\bar{\mu} = \frac{m_2}{m_1 + m_2}$ (tj. malý parametr řádu 10⁻³ pro Jupiter a Slunce). Žel, ani tyto rovnice neumíme obecně analyticky vyřešit (tzn. najít 6 skalárních funkcí $x(t), y(t), z(t), \dot{x}(t), \dot{y}(t)$ a $\dot{z}(t)$). Zdálo by se, že jsme si otáčením příliš nepomohli, nicméně...

0.1.2 Jacobiho integrál

Alespoň můžeme najít jeden velmi užitečný integrál pohybu: rovnice (5), (6), (7) vynásobíme po řadě \dot{x} , \dot{y} , \dot{z} , sečteme:

$$\ddot{x}\dot{x} + \ddot{y}\dot{y} + \ddot{z}\dot{z} - n^2(x\dot{x} + y\dot{y}) = -G\left[m_1\frac{x + \bar{\mu}a_J}{R_1^3} + m_2\frac{x - (1 - \bar{\mu})a_J}{R_2^3}\right]\dot{x} - G\left[\frac{m_1}{R_1^3} + \frac{m_2}{R_2^3}\right](y\dot{y} + z\dot{z})$$

a jednou integrujeme podle času:¹

$$\frac{1}{2}(\dot{x}^2 + \dot{y}^2 + \dot{z}^2) - \frac{n^2}{2}(x^2 + y^2) = G\left[\frac{m_1}{R_1} + \frac{m_2}{R_2}\right] + C,$$

kde C je integrační konstanta. Nakonec násobíme dvěma a značíme $-2C = C_J$ jako Jacobiho integrál:

$$C_{\rm J} = \underbrace{n^2(x^2 + y^2) + 2G\left[\frac{m_1}{R_1} + \frac{m_2}{R_2}\right]}_{2} - \underbrace{(\dot{x}^2 + \dot{y}^2 + \dot{z}^2)}_{v}, \qquad (8)$$

 $\overline{ \frac{1}{1} \text{ S vědomím, že derivace výrazu } \frac{1}{R_1} = [(x + \bar{\mu}a_J)^2 + y^2 + z^2]^{-1/2} \text{ je rovna } -\frac{1}{2}[(x + \bar{\mu}a_J)^2 + y^2 + z^2]^{-3/2} \cdot [2(x + \bar{\mu}a_J)\dot{x} + 2y\dot{y} + 2z\dot{z}] \text{ a podobně pro } \frac{1}{R_2}.$

kde U(x, y, z) označuje efektivní potenciál (funkci souřadnic) a v rychlost komety vzhledem k neinerciální rotující soustavě (v níž jsou Slunce a Jupiter v klidu). Hodnotu $C_{\rm J}$ pro danou kometu můžeme vypočítat z počátečních podmínek (souřadnic a rychlostí) komety prostým dosazením do (8).

Užitečnost Jacobiho integrálu spočívá v tom
to: v^2 je pochopitelně nezáporné, čili musí vždy platit:

$$v^2 = 2U - C_{\rm J} > 0$$

To ale znamená *omezení pro pohyb komety* — když si nakreslíme "vrstevnice" funkce U (obr. 2), tak pouze v místech, kde $2U > C_J$, je pohyb dovolen!

Obrázek 2: Graf efektivního potenciálu 2U(x, y, 0) a příslušné izočáry; pro systém s poměrem hmotností $\bar{\mu} = 0,2$. Hodnoty 2U jsou uváděny v jednotkách $(a_J n)^2$.

Pro určitou dráhu komety, tedy určité C_J , lze nakreslit *křivku nulové rychlosti*. Když se bude kometa přibližovat k příslušné křivce, můžeme si být jisti, že ji nepřekročí, ale kolmo se od ní "odrazí".

Všimněme si vzhledu grafu funkce 2U z hlediska topologického: je na něm pět inflexních nebo extrémních bodů, označených L_1 až L_5 . Podle hodnoty C_J můžeme rozlišit pět případů, jak vypadají dovolené a zakázané oblasti (obr. 3):

- 1. $C_{\rm J}$ < potenciál $2U(v \text{ bodě } L_4) = 2U(L_5)$: pohyb je dovolen v celé rovině x, y. To je ostatně přirozené — když kometě udělím obrovskou rychlost (a $C_{\rm J}$ pak vychází malé), doletí kamkoliv.
- 2. $2U(L_4) = 2U(L_5) < C_J < 2U(L_3)$: dvě zakázané oblasti jsou v okolí bodů L_4 a L_5 , jinde je pohyb dovolen.
- 3. $2U(L_3) < C_J < 2U(L_2)$: zakázáné oblasti obepínají body L_3 , L_4 a L_5 ve tvaru podkovy; kometa může letět pryč od Slunce pouze kolem Jupitera.

Obrázek 3: Tvary dovolených (bílých) a zakázaných (šedých) oblastí v problému tří těles. Obrázky odpovídají případům 2., 3., 4. a 5. diskutovaným v textu. Porovnejme též s obr. 2. Převzato z [2].

4. 2U(L₂) < C_J < 2U(L₁): kometa může létat v blízkosti Slunce i Jupitera, ale nemůže se odtud dostat za bod L₂. Také se zpoza bodu L₂ nemůže dostat dovnitř.
5. C_J > 2U(L₁): kometa může buď obíhat Slunce, nebo Jupiter, anebo obíhá tuto

dvojici ve velké vzdálenosti, nemůže však mezi orbitami přecházet.

Dva zvláštní tvary drah dostaly svoje názvy: pokud se těleso pohybuje pouze v okolí bodu L_4 (nebo L_5), jedná se o orbitu typu "pulec" (angl. tadpole); například Trojané mají takové dráhy. Obíhá-li těleso body L_4 , L_3 a L_5 tam a zpět, jde o typ "podkova" (horseshoe); pěknými komplikovanými příklady ze sluneční soustavy mohou být asteroid (3753) Cruithne v rezonanci 1/1 se Zemí nebo koorbitální satelity Saturnu Janus a Epimetheus.

0.1.3 Lagrangeovy librační body

Librační body jsou místa, kde se kometa nepohybuje (myšleno samozřejmě v korotující soustavě, tzn. vzhledem ke Slunci a k Jupiteru; kdyby se nepohybovala v nekorotující, spadne na Slunce). To znamená, že všechny derivace jsou nulové:

$$\ddot{x} = \ddot{y} = \ddot{z} = \dot{x} = \dot{y} = \dot{z} = 0.$$
 (9)

Dosazením této podmínky do pohybových rovnic (5) až (7) obdržíme:

$$\begin{split} -n^2 x &= -G\left[m_1 \frac{x + \bar{\mu} a_{\rm J}}{R_1^3} + m_2 \frac{x - (1 - \bar{\mu}) a_{\rm J}}{R_2^3}\right],\\ -n^2 y &= -G\left[\frac{m_1}{R_1^3} + \frac{m_2}{R_2^3}\right] y,\\ 0 &= -G\left[\frac{m_1}{R_1^3} + \frac{m_2}{R_2^3}\right] z. \end{split}$$

Ze třetí rovnice okamžitě plyne, že z = 0, tedy všechny librační body nutně leží v rovině Jupiterovy dráhy kolem Slunce. Jedním z řešení druhé rovnice je y = 0, pak ovšem podle první rovnice:

$$f(x) \equiv -n^2 x + G \left[m_1 \frac{\operatorname{sgn}(x + \bar{\mu}a_{\mathrm{J}})}{(x + \bar{\mu}a_{\mathrm{J}})^2} + m_2 \frac{\operatorname{sgn}(x - (1 - \bar{\mu})a_{\mathrm{J}})}{(x - (1 - \bar{\mu})a_{\mathrm{J}})^2} \right] = 0.$$
(10)

Obrázek 4: Průběh funkce f(x) a odpovídající polohy kolineárních Lagrangeových bodů L₁, L₂ a L₃ pro soustavu Slunce–Jupiter.

Kořeny této funkce f(x) jsou polohami libračních bodů (její průběh je obr. 4).

V případě nekolineárních bodů, když je $y \neq 0,$ musí zřejmě platit soustava dvou nelineárních rovnic:

$$G\left[\frac{m_1}{R_1^3} + \frac{m_2}{R_2^3} - \frac{n^2}{G}\right] x + G\left[\frac{m_1\bar{\mu}a_J}{R_1^3} - \frac{m_2(1-\bar{\mu})a_J}{R_2^3}\right] = 0,$$

$$G\left[\frac{m_1}{R_1^3} + \frac{m_2}{R_2^3} - \frac{n^2}{G}\right] y = 0.$$

Její řešení je možné zajistit tak, že výrazy v hranatých závorkách položíme identicky rovny nule, čímž obdržíme jednoduší soustavu, pouze pro R_1 a R_2 (navíc dosadíme za $n^2 = \frac{G(m_1+m_2)}{a_3^3}, \ \bar{\mu} = \frac{m_2}{m_1+m_2}$ a $(1-\bar{\mu}) = \frac{m_1}{m_1+m_2}$):

$$\frac{m_1}{R_1^3} + \frac{m_2}{R_2^3} - \frac{m_1 + m_2}{a_J^3} = 0, \qquad (11)$$

$$\frac{m_1 m_2 a_{\rm J}}{R_1^3} - \frac{m_2 m_1 a_{\rm J}}{R_2^3} = 0.$$
 (12)

Řešení je evidentní: $R_1 = R_2 = a_J$, což znamená dva librační body L_4 a L_5 ve vrcholech *rovnostranných trojúhelníků* Slunce–Jupiter–librační bod (viz obr. 5).

Bez odvození uvádíme přibližné vztahy pro výpočet poloh Lagrangeových bodů a příslušné hodnoty $C_{\rm J}$ v případě malých poměrů hmot (viz [7], $\alpha \equiv \left(\frac{m_2}{3m_1}\right)^{\frac{1}{3}}$):

bod	$x/a_{ m J}$	$y/a_{ m J}$	$C_{ m J}/(a_{ m J}n)^2$	
L_1	$(1-\bar{\mu}) - \alpha + \frac{1}{3}\alpha^2 + \frac{1}{9}\alpha^3 + \frac{23}{81}\alpha^4 + \mathcal{O}(\alpha^5)$	0	$3 + 3^{\frac{4}{3}}\bar{\mu}^{\frac{2}{3}} - \frac{10}{3}\bar{\mu} + \mathcal{O}(\bar{\mu}^2)$	
L_2	$(1-\bar{\mu}) + \alpha + \frac{1}{3}\alpha^2 - \frac{1}{9}\alpha^3 - \frac{31}{81}\alpha^4 + \mathcal{O}(\alpha^5)$	0	$3 + 3^{\frac{4}{3}}\bar{\mu}^{\frac{2}{3}} - \frac{14}{3}\bar{\mu} + \mathcal{O}(\bar{\mu}^2)$	
L_3	$-\bar{\mu} - 1 + \frac{7}{12} \frac{m_2}{m_1} - \frac{7}{12} (\frac{m_2}{m_1})^2 + \frac{13223}{20736} (\frac{m_2}{m_1})^3 + \mathcal{O}(\frac{m_2}{m_1})^4$	0	$3 + \bar{\mu} + \mathcal{O}(\bar{\mu}^2)$	
L_4	$rac{1}{2}-ar{\mu}$	$+\frac{\sqrt{3}}{2}$	$3 - \bar{\mu} + \mathcal{O}(\bar{\mu}^2)$	
L_5	$rac{1}{2}-ar{\mu}$	$\left -\frac{\sqrt{3}}{2}\right $	$3-\bar{\mu}+\mathcal{O}(\bar{\mu}^2)$	

Obrázek 5: Polohy Lagrangeových libračních bodů L₁ až L₅ v soustavě Slunce–Jupiter (s poměrem hmotností $\bar{\mu} \doteq 10^{-3}$). "Kostrbatost" izočar potenciálu 2*U* je jen numerickým artefaktem.

Stabilita libračních bodů. Podrobnější analýza ukazuje, že body L_4 a L_5 jsou lineárně stabilní, je-li $\bar{\mu} \leq 0.0385$, což je pro Slunce–Jupiter splněno.² Znamená to, že těleso může okolí těchto bodů setrvat velmi dlouhou dobu. Ostatně v Lagrangeových bodech příslušejících Jupiteru pozorujeme početnou populaci Trojanů a Řeků, čítající více než 10³ členů. Jednotlivé Trojany známe i u jiných planet: čtyři u Marsu a pět u Neptunu.

Body L_1 , L_2 a L_3 jsou naproti tomu exponenciálně nestabilní. Nestabilita ale není "hrozivá" — pro systém Slunce–Země může těleso zůstat v jejich okolí řádově měsíc. Poblíž L_1 a L_2 jsou například umístěny kosmické sondy SOHO (obr. 6) nebo WMAP; jejich dráha se musí jen několikrát ročně korigovat raketovými motory, aby neodlétly pryč.

Obrázek 6: Trajektorie sondy SOHO a její poloha 30. 1. 1996 při transferu od Země k bodu L_1 , okolo kterého dnes sonda obíhá. Pro názornost jsou zakresleny také Slunce, Země a oběžná dráha Měsíce. Převzato z (http://orbits.esa.int/).

 $^{^2~}$ Toto platí při současné konfiguraci planet. Pokud se ale Jupiter a Saturn nacházely poblíž rezonance středních pohybů 1:2, byla oblast okolo L_4 a L_5 v tu dobu zcela nestabilní.

0.1.4 Tisserandův parametr

Při obíhání samotné komety okolo Slunce (v problému dvou těles) by byly keplerovské orbitální elementy $(a, e, I, \varpi, \Omega)$ konstantami. Při blízkém přiblížení komety k Jupiteru (v problému tří těles), ale evidentně konstantní nebudou — Jupiter může zcela změnit velkou poloosu, excentricitu i sklon její dráhy (viz obr. 9).

I při výrazně odlišné dráze před přiblížením a po přiblížení však můžeme poznat, že se vlastně jedná o tutéž kometu, a to s využitím Jacobiho integrálu, který se v problému tří těles zachovává vždy, i při blízkých přiblíženích. Potřebujeme pouze vyjádřit C_J v inerciálních (nečárkovaných) souřadnicích a pak jako funkci a, e, I.

Nejprve opišme Jacobiho integrál v neinerciálních (čárkovaných) souřadnicích:

$$C_{\rm J} = n^2 (x'^2 + y'^2) + 2G \left[\frac{m_1}{R_1} + \frac{m_2}{R_2}\right] - (\dot{x}'^2 + \dot{y}'^2 + \dot{z}'^2)$$

Proveďme zpětnou transformaci souřadnic (v (3) stačí zaměnit n za -n):

$$\begin{pmatrix} \dot{x}' \\ \dot{y}' \\ \dot{z}' \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \overbrace{(\dot{x} + ny)}^{a} \cos nt + (\dot{y} - nx) \sin nt \\ (\underbrace{(\dot{y} - nx)}_{b} \cos nt - (\dot{x} + ny) \sin nt \\ \dot{z}' \end{pmatrix}.$$

První dva členy $C_{\rm J}$ jsou vůči rotaci invariantní, pouze u třetího musíme počítat:

$$\begin{split} \dot{x}'^2 + \dot{y}'^2 + \dot{z}'^2 &= a^2 \cos^2 nt + 2ab \sin nt \cos nt + b^2 \sin^2 nt + \\ &+ b^2 \cos^2 nt - 2ab \sin nt \cos nt + a^2 \sin^2 nt + \dot{z}^2 \\ &= a^2 + b^2 + \dot{z}^2 = \dot{x}^2 + 2\dot{x}ny + n^2y^2 + \dot{y}^2 - 2\dot{y}nx + n^2x^2 + \dot{z}^2 \end{split}$$

Jacobiho integrál v inerciálních souřadnicích je tedy:

$$C_{\rm J} = n^2 (x^2 + y^2) + 2G \left[\frac{m_1}{R_1} + \frac{m_2}{R_2} \right] - (\dot{x}^2 + \dot{y}^2 + \dot{z}^2) + 2n(x\dot{y} - y\dot{x}) - n^2(x^2 + y^2) + 2n(x\dot{y} - y\dot{x}) - n^2(x\dot{y} - y\dot{y}) - n^2(x\dot{y} - y\dot{y}) - n^2(x\dot{y} - y\dot{y}) - n^$$

Nyní využijeme dva známé vztahy z problému dvou těles — integrál "živé síly" a integrál momentu hybnosti (představujeme si přitom, že daleko od Jupitera bude pohyb komety dobře aproximovaný keplerovskou elipsou; zde $\mu = G(m_1 + m_2)$):

$$\begin{aligned} v^2 &= \mu \left(\frac{2}{r} - \frac{1}{a}\right) \,, \\ h &= |\mathbf{r} \times \dot{\mathbf{r}}| = |(0,0,x\dot{y} - y\dot{x})| = \sqrt{a(1-e^2)\mu} \,. \end{aligned}$$

Vzhledem k tomu, že dráha komety může být skloněná k dráze Jupitera o úhel I, musíme pro naše souřadnice vzít:

$$x\dot{y} - y\dot{x} = h\cos I.$$

Po dosazení je:

$$C_{\rm J} = 2G \left[\frac{m_1}{R_1} + \frac{m_2}{R_2} \right] - Gm_1 \left[\frac{2}{R_1} - \frac{1}{a} \right] + 2n\sqrt{a(1-e^2)Gm_1} \cos I \,.$$

Budeme-li ještě předpokládat, že $m_2 \ll m_1$ (to je pro Jupiter–Slunce dobře splněno) a zároveň $R_2 \not\rightarrow 0$ (tzn. že C_J pro kometu počítáme, když jsme daleko od Jupitera), platí přibližně:

$$C_{\rm J} \doteq \frac{Gm_1}{a} + 2n\sqrt{a(1-e^2)Gm_1} \cos I$$
,

Nakonec dosadíme za $n\doteq\sqrt{\frac{Gm_1}{a_J^3}}$ a označíme $T_{\rm p}=C_{\rm J}\frac{a_{\rm J}}{Gm_1}$ jako Tisserandův parametr:

$$T_{\rm p} = \frac{a_{\rm J}}{a} + 2\sqrt{\frac{a}{a_{\rm J}}(1-e^2)} \cos I \doteq \text{konst.}$$
(13)

Ať už kometa prodělá přiblížení k Jupiteru kolik chce, hodnota $T_p(a, e, I)$ se projejí dráhu (přibližně) zachovává (viz příklady na obr. 7 až 9 a v tab. 1).

Obrázek 7: Orbita komety před přiblížením k Jupiteru a po něm, přičemž Tisserandův parametr je pro obě dráhy přibližně stejný. Tenkou čarou jsou naznačeny také oskulační elipsy platné pro začátek a konec skutečné trajektorie; mimo blízké přiblížení k Jupiteru jsou velmi dobrou aproximací pohybu. Oskulační sklon je po celou dobu roven nule (tedy z = 0). Výpočet numerickým integrátorem swift_bs.

Obrázek 8: Tatáž trajektorie jako na obr. 7, ale v korotujícím systému. Tenkou čarou je znázorněný další vývoj po dobu 300 let; namísto elips v inerciálním systému jsou patrné typické "kličky" v korotujícím. (Slunce a Jupiter stále zůstávají v téže poloze, v jaké je vidíme na obrázku.)

Obrázek 9: Tisserandův parametr T_p a velká poloosa *a* v závislosti na čase *t* pro dráhu komety zobrazenou na obr. 7. S výjimkou blízkého přiblížení (kdy neplatí použité aproximace) je Tisserandův parametr (alias Jacobiho integrál) prakticky konstantní, i když u velké poloosy (alias celkové energie) je evidentní skok.

datum	$ q/\mathrm{AU} $	e	$I/^{\circ}$	$T_{\rm J}$
31. 12. 1918	5,789	0,160	3,08	3,024
$16.\ 7.\ 1950$	3,405	0,143	$3,\!98$	3,035
$18.\ 6.\ 1983$	5,471	0,243	1,95	3,005

Tabulka 1: Vzdálenost pericentra q = a(1 - e), excentricita, sklon a Tisserandův parametr pro kometu 39P/Oterma. Přestože kometa během 20. století prodělala dvě těsná přiblížení k Jupiteru, 27. října 1937 na 0,165 AU a 12. dubna 1963 na 0,095 AU, zůstává její $T_{\rm J}$ přibližně zachováno.

0.1.5 Komety Jupiterovy rodiny

Velmi pěknou aplikací problému tří těles je vysvětlení původu komet Jupiterovy rodiny (JFC), tj. komet, které mají afélium (nebo perihélium) v blízkosti Jupitera. Původem se totiž jedná o tělesa Kuiperova pásu (KBO), která se díky blízkým přiblížením k velkým planetám přesouvají z vnější do vnitřní části sluneční soustavy. Právě popis tohoto mechanismu nyní provedeme.

Zvolme počáteční elementy komety v Kuiperově pásu: $a = 39,5 \,\text{AU}, I = 0^{\circ}$ a excentricitu takovou, aby se kometa v periheliu přibližovala k Neptunu, tzn. $q = a(1-e) = a_{\text{Neptunu}} = 30,1 \,\text{AU} \Rightarrow e \doteq 0,24$. Co se bude dít při blízkém přiblížení komety k Neptunu? Jak se dráha komety může změnit? Především, podle *pricipu kauzality*, musí i "rozptýlená" trajektorie stále procházet v blízkosti Neptunu! (Nemůže příliš "odskočit"; představíme-li si pohyb komety v minulosti, nikdy by Neptun nepotkala.) V nejpříznivějším případě bude pozměněný afel komety u Neptunu:

$$Q' = a'(1+e') = a_{\rm N} \,. \tag{14}$$

Zároveň ovšem musí zůstat zachována hodnota Tisserandova parametru vzhledem k Neptunu:

$$T_{\rm N} = T_{\rm N}' = \frac{a_{\rm N}}{a'} + 2 \, \overbrace{\cos I'}^{\simeq 1} \sqrt{\frac{a'}{a_{\rm N}} (1 - e'^2)} \,, \tag{15}$$

kterou spočteme z počátečních elementů a, e komety ($T_{\rm N} \doteq 2,99$). Vztahy (14) a (15) tvoří soustavu dvou nelineárních rovnic pro proměnné a', e'. Když vyjádříme z první rovnice $\frac{a_{\rm N}}{a'}$ a dosadíme do druhé, obdržíme kvadratickou rovnici pro e':

$$e'^{2} + (-2T_{\rm N} + 6)e' + (T_{\rm N}^{2} - 2T_{\rm N} - 3) = 0,$$

jejímž řešením v oboru kladných reálných čísel je:

$$e' = T_{\rm N} - 3 + 2\sqrt{3 - T_{\rm N}} \doteq 0.21$$
. (16)

Snadno pak dopočteme, že $a' = \frac{a_N}{(1+e')} \doteq 24,8 \text{ AU}$ a perihélium $q' = a'(1-e') \doteq 19,5 \text{ AU}$. Vidíme, že Neptun je schopen rozptýlit kometu *nanejvýš k Uranu* (s $a_U = 19,2 \text{ AU}$), nikoli k Saturnu ($a_S = 9,6 \text{ AU}$), natož rovnou k Jupiteru ($a_J = 5,2 \text{ AU}$).

Co se bude dít dál? Jakmile se dráha komety začne přibližovat Uranu, může ji Uran začít rozptylovat stejným mechanismem. Jako počáteční a, e pro výpočet

rozptylu Uranem *nevezmeme* konečná a', e' po rozptylu Neptunem, ale taková, že $q = a_{\rm U}$ a $Q = a_{\rm N}$, konkrétně a = 24,6 AU a e = 0,22. Stejně jako předtím spočteme Tisserandův parametr, ale tentokrát vzhledem k Uranu ($T_{\rm U} = 2,99$), a z rovnice (16) zjistíme, že e' = 0,20, a' = 16,0 AU, q' = 12,8 AU. Dráha se již přibližuje Saturnu dosti těsně.

Obrázek 10: Dráhy čtyřech velkých planet a komety postupně "poskakující" z Kuiperova pásu mezi komety Jupiterovy rodiny.

Asi je zřejmé, jak bychom pokračovali: stejně bychom popsali rozptylování na Saturnu a na Jupiteru. Konečná trajektorie komety, po rozptýlení na Jupiteru, vypadá takto:

$$e' = 0.27$$
, $a' = 4.14 \,\mathrm{AU}$, $q' = 3.07 \,\mathrm{AU}$.

Podle obr. 11 vidíme, že se jedná o dráhu komety Jupiterovy rodiny.

Tělesa Kuiperova pásu tedy "poskakují" od Neptunu k Uranu, od Uranu k Saturnu, od Saturnu k Jupiteru³, kde skončí, protože žádná velká planeta uvnitř dráhy Jupitera není. Komety pak mohou po tisíce oběhů vykazovat aktivitu — tvořit komu a ohon v menších vzdálenostech od Slunce. Neaktivní komety se nám jeví jako asteroidy (na typicky kometárních dráhách).

 $^{^3\,}$ Kentauři, tj. pozorované asteroidy křížící dráhy velkých planet, jsou zřejmě právě takováto tělesa "na cestě".

Obrázek 11: Orbity komet Jupiterovy rodiny (skloněné do roviny dráhy Jupitera a otočené tak, že všechna perihélia jsou vlevo a afélia vpravo) v porovnání s typickou dráhou rozptýlenou na Jupiteru (odvozenou z problému tří těles). Záhadou je původ *aktivní* komety 2P/Encke, která má orbitu od Jupitera oddělenou. Vývoj na takovou dráhu přitom trvá miliony let, během kterých by se měla kometa dávno vyčerpat.

Literatura

Učebnice

- BEATTY, J. K., PETERSEN, C. C., CHAIKIN, A.: The New Solar System. Cambridge: Cambridge University Press, 1999. ISBN 0521369657.
- BERTOTTI, B., FARINELLA, P., VOKROUHLICKÝ, D.: Physics of the Solar System. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers, 2003. ISBN 1402014287.
- [3] BOTTKE, W. F., CELLINO, A., PAOLICCHI, P., BINZEL, R. P. (editoři): Asteroids III. Tuscon: The University of Arizona Press, 2002. ISBN 0816522812.
- [4] CANUP, R. M., RIGHTER, K. (editoři): Origin of the Earth and Moon. Tuscon: The University of Arizona Press, 2000. ISBN 0816520739.
- [5] FERNÁNDEZ, J. A.: Comets. Nature, dynamics, origin and their cosmogonical relevance. Dordrecht: Springer, 2005. ISBN 1402034903.
- [6] FESTOU, M. C., KELLER, H. U., WEAVER, H. A. (*editoři*): Comets II. Tuscon: The University of Arizona Press, 2004. ISBN 0816524505.
- [7] MURRAY, C. D., DERMOTT, S. F.: Solar System Dynamics. Cambridge: Cambridge University Press, 1999. ISBN 0521575974.
- [8] DE PATER, I., LISSAUER, J. J.: *Planetary Sciences*. Cambridge: Cambridge University Press, 2010. ISBN 0521853710.
- [9] SEIDELMAN, P. K. (editor): Explanatory Supplement to the Astronomical Almanac. Washington: U. S. Naval Observatory, 2005. ISBN 1891389459.

Reference

- [10] ALVAREZ, L. W., ALVAREZ, W., ASARO, F., MICHEL, H. V.: Extraterrestrial cause for the Cretaceous Tertiary extinction. Science, 208, s. 1095, 1980.
- [11] ARTEMIEVA, N., PIERAZZO, E., STÖEFFLER, D.: Numerical modeling of tektite origin in oblique impacts: Impications to Ries-Moldavites strewn filed. Bull. of the Czech Geological Survey, 77, 4, s. 303–311, 2002.
- [12] ASAY, J. R., SHAHINPOOR, M. (editoři): High-pressure shock compression of solids. Berlin: Springer-Verlag, 1993.
- [13] BARUCCI, M. A., BOEHNHARDT, H., CRUIKSHANK, D. P., MORBIDELLI, A. (editoři): The Solar System beyond Neptune. Tuscon: The University of Arizona Press, 2008. ISBN 978-0816527557.
- [14] BEAULIEU, J.-P. aj.: Discovery of a cool planet of 5.5 Earth masses through gravitational microlensing. Nature, 439, 437, 2006.
- [15] BERNARD, J. H., ROST, R. aj.: Encyklopedický přehled minerálů. Praha: Academia, 1992.
- [16] BOČEK, M.: Petrologické složení povrchu a kůry Měsíce. Povětroň, 14, S1, 3, 2006.
- [17] BOTTKE, W. F., LEVISON, H. F., NESVORNÝ, D., DONES, L.: Can planetesimals left over from terrestrial planet formation produce the lunar Late Heavy Bombardment?. Icarus, 190, s. 203, 2007.
- [18] BOTTKE, W. F., RUBINCAM, D. P., BURNS, J. A.: Dynamical evolution of main belt meteoroids: Numerical simulations incorporating planetary perturbations and Yarkovsky thermal forces. Icarus, 145, s. 301–331, 2000.
- [19] BOTTKE, W. F., VOKROUHLICKÝ, D., NESVORNÝ, D.: An asteroid breakup 160 Myr ago as the probable source of the K/T impactor. Nature, 449, 7158, s. 48–53.

- [20] BOTTKE, W. F. aj.: Debiased orbital and absolute magnitude distribution of the near-Earth objects. Icarus, 156, 2, s. 399–433, 2002.
- [21] BOTTKE, W. F. aj.: The E-Belt: A possible missing link in the Late Heavy Bombardment. LPI Cont., 41, s. 1269, 2010.
- [22] BOWELL, T.: AstOrb [online]. [cit. 2008-09-30]. (ftp://ftp.lowell.edu/pub/elgb/astorb.html).
- [23] BOWELL, E. aj.: Application of photometric models to asteroids. in Asteroids II, R. Binzel, T. Gehlers, M. S. Matthews (eds), Tuscon: University of Arizona Press, 1989, s. 524–556.
- [24] BRASSER, R., MORBIDELLI, A., GOMES, R., TSIGANIS, K., LEVISON, H. F.: Constructing the secular architecture of the solar system II: the terrestrial planets. Astron. Astrophys., 507, s. 1053–1065, 2010.
- [25] BROŽ, M.: Yarkovsky Effect and the Dynamics of the Solar System. Dizertační práce, Karlova univerzita, Praha, 2006.
- [26] BROŽ, M.: Yarko-site [online]. [cit. 2008-09-30]. (http://sirrah.troja.mff.cuni.cz/~mira/mp/).
- [27] BROŽ, M. aj.: Planetární stezka v Hradci Králové [online]. [cit. 2008-12-10]. (http://www.astrohk.cz/planetarni_stezka/).
- [28] BROŽ, M., NOSEK, M., TREBICHAVSKÝ, J., PECINOVÁ, D. (editoři): Sluneční hodiny na pevných stanovištích. Čechy, Morava, Slezsko a Slovensko. Praha: Academia, 2004. ISBN 8020012044.
- [29] BROŽ, M., VOKROUHLICKÝ, D.: Asteroid families in the first-order resonances with Jupiter. Mon. Not. R. Astron. Soc., 390, s. 715, 2008.
- [30] BRUNS, H., Acta Math., 11, s. 25, 1887.
- [31] BURBINE, T. H. aj.: Meteoritic parent bodies: their number and identification. in Asteroids III, W. F. Bottke Jr., A. Cellino, P. Paolicchi, a R. P. Binzel (eds), Tuscon: University of Arizona Press, 2002, s. 653–667.
- [32] BURNS, J. A., LAMY, P. L., SOTER, S.: Radiation forces on small particles in the Solar System. Icarus, 40, s. 1–48, 1979.
- [33] BURNS, J. A., SAFRONOV, V. S.: Asteroid nutation angles. Mon. Not. R. Astr. Soc., 165, 403, 1973.
- [34] CALLIGAN, D. P., BAGGALEY, W. J.: The radiant distribution of AMOR radar meteors. Mon. Not. R. Astron. Soc., 359, s. 551–560, 2005.
- [35] CANUP, R. M.: Origin of Saturn's rings and inner moons by mass removal from a lost Titan-sized satellite. Nature, 468, s. 943, 2010.
- [36] CAPITAINE, N. aj.: Proceedings of the IERS Workshop on the Implementation of the New IAU Resolutions. IERS Technical Note No. 29. Frankfurt am Main: Verlag des Bundesamts für Kartographie und Geodäsie, 2002.
- [37] CARROL, S. M.: Lecture Notes on General Relativity [online]. [cit. 2010-03-08]. (http://preposterousuniverse.com/grnotes/).
- [38] CELLINO, A. aj.: Polarimetric observations of small asteroids: Preliminary results. Icarus, 138, s. 129–140, 1999.
- [39] CEPLECHA, Z.: Geometric, dynamic, orbital and photometric data on meteoroids from photographic fireball networks. Bull. Astron. Inst. Czechosl., 38, s. 222–234, 1987.
- [40] CEPLECHA, Z. aj.: Meteor phenomena and bolides. Space Science Reviews, 84, s. 327–471, 1998.
- [41] Cryovolcanism and Geologic Analogies [online]. [cit. 2009-04-30]. (http://mivo-sys.tripod.com/cryo.html).
- [42] ČAPEK, D., VOKROUHLICKÝ, D.: The YORP effect with finite thermal conductivity. Icarus, 172, s. 526–536, 2004.
- [43] DELBÒ, M.: The nature of near-Earth asteroids from the study of their thermal infrared emission. Ph.D. thesis, Freie Univ. Berlin, 2004.

- [44] DONES, L., WEISSMAN, P. R., LEVISON, H. F., DUNCAN, M. J.: Oort cloud formation and dynamics. in Comets II, M. C. Festou, H. U. Keller, H. A. Weaver (eds.), University of Arizona Press, Tucson, s. 153–174. 2004.
- [45] Earthquakes [online]. [cit. 2010-03-01]. (http://pubs.usgs.gov/gip/earthq1/plate.html).
- [46] Encyclopedia Britannica. Hadley cell [online]. [cit. 2010-02-24]. (http://www.britannica.com/EBchecked/topic/251175/Hadley-cell).
- [47] Encyclopedia Britannica. Navigation [online]. [cit. 2011-05-29]. (http://www.britannica.com/EBchecked/topic/407011/navigation).
- [48] ESPOSITO, L. W.: Planetary rings. Reports on Progress in Physics, 65, s. 1741–1783, 2002.
- [49] FAIRBAIRN, M. B.: Principles of planetary photometry [online]. [cit. 2012-06-05]. (http://orca.phys.uvic.ca/~tatum/plphot.html), 2004.
- [50] FARINELLA, P., VOKROUHLICKÝ, D., HARTMANN, W. K.: Meteorite delivery via Yarkovsky orbital drift. Icarus, 132, s. 378–387, 1998.
- [51] FOUCHARD, M. aj.: The key role of massive stars in Oort cloud comets dynamics. Icarus, 214, s. 334–347, 2011.
- [52] FOUKAL, P. V.: Solar Astrophysics. Weinheim: Wiley-VCH, 2004. ISBN 3527403744.
- [53] FRANKEL, C.: Volcanoes of the Solar System. Cambridge: Cambridge Univ. Press, 1996. ISBN 0521477700.
- [54] GABZDYL, P.: Prohlídka Měsíce [online]. [cit. 2009-02-05]. (http://www.moon.astronomy.cz/).
- [55] Geologischer Wanderweg im Steinheimer Becken [online]. [cit. 2003-1-1]. (http://www.pg.aa.bw.schule.de/aktiv/geoproj/sbecken/wanderfr.htm).
- [56] GOMES, R., LEVISON, H. F., TSIGANIS, K., MORBIDELLI, A.: Origin of the cataclysmic Late Heavy Bombardment period of the terrestrial planets. Nature, 435, s. 466, 2005.
- [57] GPS SPS Signal Specification [online]. [cit. 2011-05-25]. (http://www.navcen.uscg.gov/pubs/gps/sigspec/gpssps1.pdf).
- [58] GRADY, M. M.: Catalogue of meteorites. Cambridge: Cambridge University Press, 2000. ISBN 0521663032.
- [59] Gravity Probe B [online]. [cit. 2010-04-01]. (http://einstein.stanford.edu/).
- [60] GROSCHOPF, P., REIFF, W.: Der geologische Wanderweg im Steinheimer Becken. Steinheim am Albuch, 1993.
- [61] GÜDEL, M.: The Sun in time: activity and environment [online]. [cit. 2010-01-26]. Living Rev. Solar Phys., 4, 2007.
- [62] HACAR, B.: Mechanika sluneční soustavy. Praha: Jednota československých matematiků a fysiků, 1948.
- [63] HAGIHARA, Y.: Celestial Mechanics I. Cambridge: MIT Press, 1970.
- [64] HALODA, J.: Meteority a jejich význam pro studium procesů vzniku a vývoje těles sluneční soustavy [online]. [cit. 2009-01-29]. (http://astro.mff.cuni.cz/vyuka/AST021/index.html).
- [65] HAMILTON, A.: Falling into a black hole [online]. [cit. 2010-03-17]. (http://casa.colorado.edu/ ajsh/schw.shtml).
- [66] HAPKE, B.: Bidirectional reflectance spectroscopy. 5. The coherent backscatter opposition effect and anisotropic scattering. Icarus, 157, s. 523–534, 2002.
- [67] HARMANEC, P., BROŽ, M.: Stavba a vývoj hvězd. Praha: Matfyzpress, 2011. ISBN 9788073781651.
- [68] HARTOGH, P. aj.: Ocean-like water in the Jupiter-family comet 103P/Hartley 2. Nature, 478, s. 218–220, 2011.
- [69] HIRAYAMA, K: Groups of asteroids probably of common origin. Astron. J., 31, 743, s. 185– 188, 1918.
- [70] HOLMES, N.: 'Shocking' gas-gun experiments [online]. [cit. 2008-11-13]. (https://www.llnl.gov/str/Holmes.html).

- [71] HOLSAPPLE, K. aj.: Asteroid spin data: no evidence of rubble-pile structures. 36th Lunar and Planetary Science Conference, League City, Texas, 2005.
- [72] HORSKÝ, J., NOVOTNÝ, J., ŠTEFANÍK, M.: Mechanika ve fyzice. Praha: Academia, 2001. ISBN 8020002081.
- [73] HOWE, R.: Solar internal rotation and its variation [online]. [cit. 2010-01-26]. Living Rev. Solar Phys., 6, 2009.
- [74] HUTCHISON, R.: Meteorites: A Petrologic, Chemical and Isotopic Synthesis. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. ISBN 0521035392.
- [75] CHAMBERS, J. E.: Planetary Migration: What Does It Mean for Planet Formation?. Annu. Rev. Earth Planet. Sci., 37, s. 321–344, 2009.
- [76] CHANDRASEKHAR, S.: The Mathematical Theory of Black Holes. New York: Oxford University Press, 1998. ISBN 0198503709.
- [77] CHARBONNEAU, D. aj.: Detection of Planetary Transits Across a Sun-like Star. Astrophys. J. Let., 529, 1, s. L45–L48, 2000.
- [78] CHARBONNEAU, P.: Dynamo models of the solar cycle [online]. [cit. 2010-01-26]. Living Rev. Solar Phys., 2, 2005.
- [79] CHARNOZ, S., MORBIDELLI, A., DONES, L., SALMON, J.: Did Saturn's rings form during the Late Heavy Bombardment?. Icarus, 199, s. 413, 2009.
- [80] CHESLEY, S. R., aj.: Direct detection of the Yarkovsky effect by radar ranging to asteroid 6489 Golevka. Science, 302, s. 1739–1742, 2003.
- [81] CHLUPÁČ, I. aj.: Geologická minulost České republiky. Praha: Academia, 2002.
- [82] CHRISTENSEN-DALSGAARD, J.: Stellar Oscilations [online]. [cit. 2010-01-26]. (http://www.eneas.info/). 2003.
- [83] IAU Standards of Fundamental Astronomy [online]. [cit. 2011-05-25]. (http://www.iausofa.org/).
- [84] International Earth Rotation and Reference Systems Service [online]. [cit. 2008-11-13]. (http://www.iers.org/).
- [85] IERS Rapid Service [online]. [cit. 2011-05-25]. (http://maia.usno.navy.mil/).
- [86] IVEZIĆ, Ž. aj.: Solar System objects observed in the Sloan Digital Sky Survey commissioning data. Astron. J., 122, 5, s. 2749–2784, 2001.
- [87] JENNISKENS, P.: Meteor showers and their parent comets. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. ISBN 0521853491.
- [88] JOHANSENN, A. aj.: Rapid planetesimal formation in turbulent circumstellar disks. Nature, 448, 7157, s. 1022–1025, 2007.
- [89] JOHNSON, C.: Precession of a gyroscope and precession of the Earth's axis [online]. [cit. 2008-09-10]. (http://www.mb-soft.com/public/precess.html).
- [90] JPL Horizons system [online]. [cit. 2008-09-30]. (http://ssd.jpl.nasa.gov/?horizons).
- [91] JPL planetary and lunar ephemerides, DE405 [online]. [cit. 2008-09-30]. (ftp://ssd.jpl.nasa.gov/pub/eph/planets/).
- [92] KAASALAINEN, M., LAMBERG, L., LUMME, K., BOWELL, E.: Interpretation of lightcurves of atmosphereless bodies. I. General theory and new inversion schemes. Astron. Astrophys., 259, s. 318–332, 1992.
- [93] KAASALAINEN, M. aj.: Acceleration of the rotation of asteroid 1862 Apollo by radiation torques. Nature, 446, 7134, s. 420–422, 2007.
- [94] KALAS, P. aj.: Optical Images of an Exosolar Planet 25 Light-Years from Earth. Science, 322, 5906, 1345, 2008.
- [95] KAVASCH, J.: The Ries Meteorite Crater. A geological guide. Donauwörth: Ludwig Auer GmbH, 1985.
- [96] KELLEY, M. S.: Comet dust trails [online]. [cit. 2009-01-31]. (http://www.physics.ucf.edu/~msk/projects/trails/).

- [97] KENKMAN, T. aj.: Structure and formation of a central uplift: A case study at the Upheaval Dome impact crater, Utah. in Large Meteorite Impacts III, s. 85, 2003. ISBN 0813723841.
- [98] KERR, R. P.: Gravitational Field of a Spinning Mass as an Example of Algebraically Special Metrics. Phys. Rev. Lett., 11, s. 237–238, 1963.
- [99] KNUTSON, H. aj.: A map of the day-night contrast of the extrasolar planet HD 189733b. Nature, 447, 7141, s. 183–186, 2007.
- [100] KOKUBO, E., IDA, S.: Formation of protoplanets from planetesimals in the solar nebula. Icarus, 143, s. 15–27, 2000.
- [101] KOKUBO, E., IDA, S., MAKINO, J.: Evolution of a circumterrestrial disk and formation of a single Moon. Icarus, 148, 2, s. 419–436, 2000.
- [102] KOZAI, Y.: Secular perturbations of asteroids with high inclination and eccentricity. Astron. J., 67, 9, 591, 1962.
- [103] KRING, D. A., BAILEY, J.: Terrestrial impact craters [online]. [cit. 2008-11-13]. (http://www.lpi.usra.edu/science/kring/epo_web/impact_cratering/World_Craters_web/intromap.html).
- [104] KRONK, G.: Cometography [online]. [cit. 2009-01-20]. (http://cometography.com/).
- [105] LANDI DEGL'INNOCENTI, E., LANDOLFI, M.: Polarization in spectral lines. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers, 2004. ISBN 1402024142.
- [106] LAURETTA, D. S., MCSWEEN, H. Y. (editori): Meteorites and the early Solar System II. Tuscon: The University of Arizona Press, 2006. ISBN 0816525625.
- [107] LEBOFSKY, L. A., SPENCER, J. R.: Radiometry and thermal modeling of asteroids. in Asteroids II, R. Binzel, T. Gehlers, M. S. Matthews (eds), Tuscon: University of Arizona Press, 1989, s. 128–147.
- [108] LEINHARDT, Z. M., MARCUS, R. A., STEWART, S. T.: The Formation of the Collisional Family Around the Dwarf Planet Haumea. Astrophys. J., 714, s. 1789, 2010.
- [109] LESTER, T. P., MCCALL, M. L., TATUM, J. B.: Theory of planetary photometry. J. Royal Astron. Soc. Canada, 73, 5, s. 233–257, 1979.
- [110] LEVISON, H. F.: Hal's talks [online]. [cit. 2011-05-03]. (http://www.boulder.swri.edu/~hal/talks.html), 2006.
- [111] LEVISON, H. F., DUNCAN, M.: Swift [online]. [cit. 2008-09-30]. (http://www.boulder.swri.edu/ hal/swift.html).
- [112] LEVISON, H. F., MORBIDELLI, A., VANLAERHOVEN, C., GOMES, R., TSIGANIS, K.: Origin of the structure of the Kuiper belt during a dynamical instability in the orbits of Uranus and Neptune. Icarus, 196, s. 258, 2008.
- [113] LUMME, K., BOWELL, E.: Radiative transfer in the surfaces of atmosphereless bodies. I. Theory. Astron. J., 86, 11, s. 1695–1704, 1981.
- [114] LYOT, B.: Etude des Surfaces Planetaires par la Polarisation. L'Astronomie, 38, s. 102– 104, 1924.
- [115] MALHOTRA, R.: The origin of Pluto's orbit: implications for the Solar System beyond Neptune. Astron. J., 110, s. 420–429, 1995.
- [116] MANNINGS, V., BOSS, A. P., RUSSELL, S. S. (editoři): Protostars and planets IV. Tuscon: The University of Arizona Press, 2000. ISBN 0816520593.
- [117] MARCAN, S.: Phase diagram explanation [online]. [cit. 2009-01-20]. (http://bhs.smuhsd.org/science-dept/marcan/).
- [118] MARCY, G. aj.: Observed Properties of Exoplanets. Progress on Theoretical Physics Supplement, 158, s. 24–42, 2005.
- [119] MAROIS, C. aj.: Direct Imaging of Multiple Planets Orbiting the Star HR 8799. Science, 322, 5906, 1348, 2008.
- [120] MAYOR, M., QUELOZ, D.: A Jupiter-mass companion to a solar-type star. Nature, 378, 6555, s. 355–359, 1995.

- [121] MCARTHUR, B. E. aj.: New Observational Constraints on the v Andromedae System with Data from the Hubble Space Telescope and Hobby–Eberly Telescope. Astrophys. J., 715, 2, s. 1203, 2010.
- [122] MCFADDEN, L.-A., WEISSMAN, P. R., JOHNSON, T. V. (editoři): Encyclopedia of the Solar System. San Diego: Academic Press, 2007. ISBN 012088589.
- [123] MCSWEEN, H. Y.: Meteorites and their parent planets. Cambridge: Cambridge University Press, 1987.
- [124] MELOSH, H. J.: Impact cratering. A geologic process. New York: Oxford University Press, 1989.
- [125] MELOSH, H. J., BEYER, R. A.: Crater [online]. [cit. 2012-02-15]. (http://www.lpl.arizona.edu/tekton/crater.html).
- [126] MIAC. Antarctic meteorites [online]. [cit. 2009-01-28]. (http://miac.uqac.ca/MIAC/antarc.htm).
- [127] MILANI, A., KNEŽEVIĆ, Z.: Asteroid proper elements and the dynamical structure of the asteroid main belt. Icarus, 107, 2, s. 219–254, 1994.
- [128] Minor planet & comet ephemeris service [online]. [cit. 2008-09-30] (http://www.cfa.harvard.edu/iau/MPEph.html).
- [129] MISNER, C. W., THORNE, K. S., WHEELER, J. A: Gravitation. San Francisco: W. H. Freeman and Company, 1973. ISBN 0716703440.
- [130] MORBIDELLI, A., BRASSER, R., GOMES, R., LEVISON, H. F., TSIGANIS, K.: Evidence from the asteroid belt for a violent past evolution of Jupiter's orbit. Astron. J., 149, s. 1391–1401, 2010.
- [131] MORBIDELLI, A., BRASSER, R., TSIGANIS, K., GOMES, R., LEVISON, H. F.: Constructing the secular architecture of the solar system I. The giant planets. Astron. Astrophys., 507, s. 1041–1052, 2009.
- [132] MORBIDELLI, A., CRIDA, A.: The dynamics of Jupiter and Saturn in the gaseous protoplanetary disk. Icarus, 191, s. 158–171, 2007.
- [133] MORBIDELLI, A., CRIDA, A., MASSET, F., NELSON, R. P.: Building giant-planet cores at a planet trap. Astron. Astrophys., 478, s. 929–937, 2008.
- [134] MORBIDELLI, A., LEVISON, H. F.: Scenarios for the origin of the orbits of the trans-neptunian objects 2000 CR₁₀₅ and 2003 VB₁₂ (Sedna). Astron. J., **128**, 2564, 2004.
- [135] MORBIDELLI, A., LEVISON, H. F., TSIGANIS, K., GOMES, R.: The chaotic capture of Jovian Trojan asteroids during the early dynamical evolution of the Solar System. Nature, 435, s. 462, 2005.
- [136] MORBIDELLI, A., TSIGANIS, K., CRIDA, A., LEVISON, H. F., GOMES, R.: Dynamics of the giant planets of the Solar System in the gaseous protoplanetary disk and their relationship to the current orbital architecture. Astron. J., 134, s. 1790–1798, 2007.
- [137] MORBIDELLI, A. aj.: Source regions and timescales for the delivery of water to Earth. Meteoritics & Planetary Science, 35, 6, s. 1309–1320, 2000.
- [138] NAMOUNI, F., PORCO, C.: The confinement of Neptune's ring arcs by the moon Galatea. Nature, 417, 6884, s. 45, 2002.
- [139] National Space Science Data Center [online]. [cit. 2009-02-17]. (http://nssdc.gsfc.nasa.gov/).
- [140] NESVORNÝ, D., MORBIDELLI, A.: Three-body mean motion resonances and the chaotic structure of the asteroid belt. Astron. J., 116, 3029, 1998.
- [141] NESVORNÝ, D., VOKROUHLICKÝ, D.: Analytic theory of the YORP effect for near-spherical objects. Astron. J., 134, 5, s. 1750–1768, 2007.
- [142] NESVORNÝ, D., VOKROUHLICKÝ, D., BOTTKE, W. F.: The breakup of a Main-Belt asteroid 450 thousand years ago. Science, 312, s. 1490, 2006.
- [143] NESVORNÝ, D., VOKROUHLICKÝ, D., MORBIDELLI, A.: Capture of Irregular Satellites during Planetary Encounters. Astron. J., 133, s. 1962, 2007.

- [144] NESVORNÝ, D. aj.: Evidence for asteroid space weathering from the Sloan Digital Sky Survey. Icarus, 173, 1, s. 132–152, 2005.
- [145] NESVORNÝ, D. aj.: Dynamical model for the zodiacal cloud and sporadic meteors. Astron. J., 743, s. 129–145, 2011.
- [146] NESVORNÝ, D. aj.: Dynamics of dust particles released from Oort cloud comets and their contribution to radar meteors. Astron. J., 743, s. 37–49, 2011.
- [147] NEUKUM, G., IVANONV, B. A., HARTMANN, W. K.: Cratering records in the inner Solar System in relation to the lunar reference system. Space Sci. Rev., 96, s. 55–86, 2001.
- [148] NORTON, O. R.: The Cambridge Encyclopedia of Meteorites. Cambridge: Cambridge University Press, 2002. ISBN 0521621437.
- [149] O'BRIEN, D. P., MORBIDELLI, A., BOTTKE, W. F.: The primordial excitation and clearing of the asteroid belt — Revisited. Icarus, 191, s. 434, 2007.
- [150] OPIK, E. J.: Collision probability with the planets and the distribution of planetary matter. Proc. R. Irish Acad., 54, s. 165–199, 1951.
- [151] OSTRO, S.J. aj.: Radar imaging of binary near-Earth asteroid (66391) 1999 KW₄. Science, 314, 5803, s. 1276–1280, 2006.
- [152] PECINA, P., CEPLECHA, Z.: New aspects of in single-body meteor physics. Bull. Astron. Inst. Czechosl., 34, 102, 1983.
- [153] PECINA, P., NOVÁKOVÁ, D.: Meteorický radar v Ondřejově. Povětroň, 10, 6, s. 4, 2002.
- [154] PECHALA, F., BEDNÁŘ, J.: Příručka dynamické meteorologie. Praha: Academia, 1991. ISBN 8020001980.
- [155] PETERSON, C.: A source mechanism for meteorites controlled by the Yarkovsky effect. Icarus, 29, s. 91–111, 1976.
- [156] POLLACK, J. B. aj.: Formation of the giant planets by concurrent accretion of solids and gas. Icarus, 124, 1, s. 62–85, 1996.
- [157] POKORNÝ, Z.: Astronomické algoritmy pro kalkulátory. Praha: Hvězdárna a planetárium hl. m. Prahy, 1988.
- [158] PÖSGES, G., SCHIEBER, M.: The Ries Crater Museum Nördlingen. München: Dr. Friedrich Pfeil, 1997.
- [159] PRAVEC, P. aj.: Two-period lightcurves of 1996 FG3, 1998 PG, and (5407) 1992 AX: One probable and two possible binary asteroids. Icarus, 146, 1, s. 190–203, 2000.
- [160] PRAVEC, P. aj.: Ondrejov Asteroid Photometry Project [online]. [cit. 2008-09-09]. (http://www.asu.cas.cz/~ppravec/).
- [161] PRESS, W. R., TEUKOLSKY, S. A., VETTERLING, W., FLANNERY, B.P.: Numerical Recipes: The Art of Scientific Computing. Cambridge: Cambridge University Press, 1997.
- [162] PŘÍHODA, P. aj.: Hvězdářská ročenka 2008. Praha: Hvězdárna a planetárium hl. m. Prahy, 2007. ISBN 9788086017471.
- [163] QUINN, T. R., TREMAINE, S., DUNCAN, M.: A three million year integration of the earth's orbit. Astron. J., 101, s. 2287–2305, 1991.
- [164] Reduce [online]. [cit. 2010-03-08]. (http://www.reduce-algebra.com/).
- [165] Rieskrater-Museum Nördlingen [online]. [cit. 2001-1-1]. (http://www.iaag.geo.uni-muenchen.de/sammlung/Rieskrater/RieskraterMuseum.html).
- [166] RIVERA, E. J. aj.: The Lick-Carnegie Exoplanet Survey: a Uranus-Mass Fourth Planet for GJ 876 in an Extrasolar Laplace Configuration. Astrophys. J., 719, s. 890, 2010.
- [167] ROBERTSON, H. P.: Dynamical effects of radiation in the Solar System. Mon. Not. R. Astr. Soc., 97, 423, 1937.
- [168] ROSENBLATT, P.: The origin of the Martian moons revisited. Astron. Astrphys. Rev., 19, s. 44, 2011.
- [169] RUBIN, A. E.: Mineralogy of meteorite groups. Meteoritics and Planetary Science, 32, 231, 1997.
- [170] RUBINCAM, D. P.: Polar wander on Triton and Pluto due to volatile migration. Icarus, 163, 2, s 63–71, 2002.

- [171] RUSSEL, C. T. aj.: Dawn mission and operations. Asteroids, Comets, Meteors 2005, editoři Lazzaro, D., Ferraz-Mello, S., Fernandez, J. A., Cambridge: Cambridge University Press, 2006, s. 97–119.
- [172] SACKMANN, I. J., BOOTHROYD, A. I., KRAEMER, K. E.: Our Sun. III. Present and future. Astrophys. J., 418, s. 457–468, 1993.
- [173] SEPKOSKI, J. J.: Ten years in the library: New data confirm paleontological patterns. Paleobiology, 19, s. 43–51, 1993.
- [174] SCHNEIDER, J. aj.: The Extrasolar Planets Encyclopaedia [online]. [cit. 2011-06-01]. (http://exoplanet.eu/).
- [175] SIMPSON, E. K. aj.: The spin-orbit angles of the transiting exoplanets WASP-1b, WASP-24b, WASP-38b and HAT-P-8b from Rossiter-McLaughlin observations. Mon. Not. R. Astron. Soc., 414, 4, s. 3023–3035, 2011.
- [176] SKÁLA, L.: Úvod do kvantové mechaniky. Praha: Academia, 2005. ISBN 8020013164.
- [177] SKÁLA, R.: Impact process: An important geological phenomenon. Acta Mus. Nat- Pragae, Ser. B., Hist. Nat., 52, s. 111–156, 1996.
- [178] SLIVAN, S. M. aj.: Spin vectors in the Koronis family: comprehensive results from two independent analyses of 213 rotation lightcurves. Icarus, 162, s. 285, 2003.
- [179] SPJUTH, S.: Disk-resolved photometry of small bodies. Ph.D. thesis, Carolo–Wilhelmina Univ., 2009.
- [180] SPURNÝ, P.: Fotografické sledování bolidů ve střední Evropě. Corona Pragensis, 2, 2001, (http://praha.astro.cz/crp/0101a.phtml).
- [181] Stardust, JPL, NASA [online]. [cit. 2006-06-01]. (http://stardust.jpl.nasa.gov).
- [182] STAUDACHER, T. aj.: ⁴⁰Ar/³⁹Ar ages of rocks and glasses from the Noerdlinger Ries crater and the temperature history of impact breccias. J. of Geophysics, 51, 1, s. 1–11, 1982.
- [183] STIX, M.: The Sun. An Introduction. Berlin: Springer-Verlag, 2002. ISBN 3540537961.
- [184] STUART, J. S.: A Near-Earth asteroid population estimate from the LINEAR Survey. Science, 294, 5547, s. 1691–1693, 2001.
- [185] SUNDMAN, K. E.: Memoire sur le problème de trois corps. Acta Math., 36, s. 105–179, 1912.
- [186] ŠEDIVÝ, P.: Kapitoly ze speciální teorie relativity. Hradec Králové: MAFY, 2003. ISBN 8086148653.
- [187] ŠIDLICHOVSKÝ, M., NESVORNÝ, D.: Frequency modified Fourier transform and its applications to asteroids. Cel. Mech. Dyn. Astron., 65, 1–2, s. 137–148, 1996.
- [188] TILLOTSON, J. H.: Metallic equations of state for hypervelocity impact. General Atomic Report GA-3216, 1962.
- [189] The NIST Reference on Constants, Units, and Uncertainty [online]. [cit. 2011-05-31]. (http://physics.nist.gov/constants).
- [190] The Ries/Steinheim impact crater field trip [online]. [cit. 2001-1-1]. (http://www.-earthsciences.ucl.ac.uk/research/planetaryweb/field/knodle.htm).
- [191] The STScI Digitized Sky Survey [online]. [cit. 2010-02-15]. (http://archive.stsci.edu/cgi-bin/dss_form).
- [192] TSIGANIS, K., GOMES, R., MORBIDELLI, A., LEVISON, H. F.: Origin of the orbital architecture of the giant planets of the solar system. Nature, 435, s. 459, 2005.
- [193] TUČEK, K.: Meteority a jejich výskyty v Československu. Praha: Academia, 1981.
- [194] UDRY S., SANTOS, N. C.: Statistical Properties of Exoplanets. Annu. Rev. Astron. Astrophys., 45, s. 397–439, 2007.
- [195] VERNAZZA, J. E., AVRETT, E. H., LOESER, R.: Structure of the solar chromosphere. III Models of the EUV brightness components of the quiet-sun. Astrophys. J. Suppl., 45, s. 635, 1981.
- [196] VOKROUHLICKÝ, D.: A complete linear model for the Yarkovsky thermal force on spherical asteroid fragments. Astron. Astrophys., 344, s. 362–366, 1999.
- [197] VOKROUHLICKÝ, D., FARINELLA, P.: Efficient delivery of meteorites to the Earth from a wide range of asteroid parent bodies. Nature, 407, 6804, s. 606–608, 2000.

Literatura

- [198] VOKROUHLICKÝ, D., NESVORNÝ, D.: Pairs of asteroids probably of a common origin. Astron. J., 136, 1, s. 280–290, 2008.
- [199] VOKROUHLICKÝ, D., NESVORNÝ, D., BOTTKE, W. F.: The vector alignments of asteroid spins by thermal torques. Nature, 425, s. 147, 2003.
- [200] VOKROUHLICKÝ, D., aj.: Yarkovsky/YORP chronology of asteroid families. Icarus, 182, 1, s. 118–142, 2006.
- [201] WALSH, K., MORBIDELLI, A., RAYMOND, S. N., O'BRIEN, D. P., MANDELL, A. M.: The Low Mass of Mars: First Evidence of Early Gas-Driven Migration by Jupiter. American Geophysical Union Meeting, abstrakt V53A-2233, 2010.
- [202] WANG, Z., CHAKRABARTY, D., KAPLAN, D. L.: A debris disk around an isolated young neutron star. Nature, 440, s. 772, 2006.
- [203] WEIDENSCHILLING, S. J.: Formation of Planetesimals and Accretion of the Terrestrial Planets. Space Science Reviews, 92, 1/2, s. 295–310, 2000.
- [204] Wikipedia. Chondrite [online]. [cit. 2012-05-25]. (http://en.wikipedia.org/wiki/Chondrite).
- [205] Wikipedia. Mass spectrometry [online]. [cit. 2012-05-25]. (http://en.wikipedia.org/wiki/Mass_spectrometry).
- [206] Wikipedia. Pole star [online]. [cit. 2012-05-25]. (http://en.wikipedia.org/wiki/Pole_star).
- [207] Wikipedia. Radiometric dating [online]. [cit. 2012-05-25]. (http://en.wikipedia.org/wiki/Radiometric_dating).
- [208] Wikipedia. Rings of Uranus [online]. [cit. 2012-05-25]. (http://en.wikipedia.org/wiki/Rings_of_Uranus).
- [209] Wikipedia. Stress-energy tensor [online]. [cit. 2012-05-25]. (http://en.wikipedia.org/wiki/Stress-energy_tensor).
- [210] WHIPPLE, F.: A comet model. I. The acceleration of Comet Encke. Astrophys. J., 111, s. 375–394, 1950.
- [211] WOLF, M. aj.: Astronomická příručka. Praha: Academia, 1992. ISBN 802000467X.
- [212] WOLSZCZAN, A., FRAIL, D. A.: A planetary system around the millisecond pulsar PSR 1257+12. Nature, 355, 6356, s. 145–147, 1992.
- [213] WRIGHT, A. W.: On the polarization of the zodiacal light. Memorie della Societa Degli Spettroscopisti Italiani, 3, s. 54–55, 1874.
- [214] YODER, C. F.: Tidal rigidity of Phobos. Icarus, 49, s. 327-346, 1982.
- [215] ZANHLE, K., SCHENK, P., LEVISON H., DONES, L.: Cratering rates in the outer Solar System. Icarus, 163, s. 263–289, 2003.
- [216] ZELDOVITCH, Ya. B., Raizer, Yu. P.: Physics of shock waves and high-temperature hydrodynamic phenomena. Mineola: Dover Publications, 2002. ISBN 0486420027.
- [217] ZHONG, S., ZUBER, M. T.: Degree-1 mantle convection and the crustal dichotomy on Mars. Earth and Planetary Science Letters, 189, s. 75–84, 2001.